

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3198/2024
29.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Савић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, Градске управе Града Београда, Служба начелника Градске управе Београд, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Београда, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3917/21 од 13.03.2024. године, у седници одржаној 29.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3917/21 од 13.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3280/21 од 15.07.2021. године ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у погледу захтева којим је тражио да суд поништи као незаконито решење туженог и то решење којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанка радног односа XXVII 01 број 116-1/2014 од 08.08.2014. године, и решење тужене број 118-200/2014-Н од 11.09.2014. године, којим се утврђује да је тужиоцу престао радни однос 09.09.2014. године због изречене дисциплинске мере престанка радног односа. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражио да тужена тужиоца врати на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим и изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоца врати на рад. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3917/21 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) Врховни суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог и радио на радном месту стручно – оперативни послови вођења матичних књига – заменик матичара за матично подручје Закључком Града Београда – Градске управе Града Београда од 24.07.2014. године, против тужиоца је покренут дисциплински поступак, након чега је тужени донео решење XXVII 01 број 116-1/2014 од 08.08.2014. године, којим је тужилац оглашен одговорним за теже повреде радних обавеза из члана 5. став 1. тачка 1. – неизвршење или несавесно и неблаговремено или неажурно вршење радних обавеза и тачке 5. – злоупотреба службеног положаја или прекорачење прописаног овлашћења Правилника о дисциплинској одговорности запослених и руководећих радника у Градској управи Града Београда и тужиоцу је изречена дисциплинска мера престанка радног односа. Против наведеног решења тужилац је изјавио приговор који је Одлуком начелника Градске управе Града Београда 117-25/2014-Н од 03.09.2014. године, одбијен као неоснован. Решењем начелника Градске управе Града Београда 118-200/2014-Н од 11.09.2014. године, утврђено је да је тужиоцу престао радни однос 09.09.2014. године, против ког решења је тужилац изјавио приговор који је одбијен решењем Начелника Градске управе Града Београда 117-31/2014-Н од 24.09.2014. године.

Код утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом члана 71. Закона о радним односима у државним органима, као и одредаба чл. 30, 34, 35. Правилника о дисциплинској одговорности запослених и руководећих радника у Градској управи Града Београда одбацили тужбу јер је тужилац тражио само поништај првостепених решења туженог, а не и коначних решења, којима је одлучено о његовом праву, због чега је одбијен захтев тужиоца за враћање на рад и одбачен за враћање на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима због ненадлежности за одлучивање у том делу.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 71. Закона о радним односима у државним органима („Службени гласник РС“ број 48/91...23/13), који се у конкретном случају примењује, прописано је, ставом 1. изреке, да се ради остваривања својих права, запослени у државном органу, односно постављена лица, писмено обраћају функционеру који

руководи органом, ставом 2., да против сваког решења или другог акта којим је одлучено о његовим правима и обавезама запослени, односно постављено лице, има право да поднесе приговор, ставом 3., да се приговор подноси функционеру који руководи државним органом у року од 8 дана од дана уручења решења или другог акта, а функционер је дужан да о њему одлучи у року од 15 дана, од дана подношења приговора, ставом 4., да разматрајући поднети приговор, функционер преиспитује своју одлуку и може је изменити или допунити, ставом 5., да запослени, односно постављено лице има право да поднесе приговор и у случају када функционер у року од 15 дана од дана подношења захтева не одлучи о праву на које се захтев односи а ставом 6., да ако функционер у утврђеном року не одлучи о поднетом приговору или ако запослени односно постављено лице, није задовољан одлуком функционера поводом поднетог приговора, запослени, односно постављено лице може се обратити надлежном суду у року од 15 дана.

Одредбом члана 30. Правилника о дисциплинској одговорности запослених и руководећих радника у Градској управи града Београда („Службени лист града Београда“ број 49/2009) прописано је да се против решења о дисциплинској одговорности може поднети приговор начелнику Градске управе у року од осам дана од дана достављања решења. Чланом 34. наведеног Правилника прописано је да ће начелник Градске управе решењем одбити приговор поднет против решења донетог у дисциплинском поступку уколико утврди да је исти неоснован, а чланом 35. прописано је да подносилац приговора може у року од 15 дана од дана достављања решења донетог по приговору, односно по протеку рока одређеног чланом 30. став 2. правилника уколико решење по приговору није донето, покренути поступак пред надлежним судом ради остваривања права на судску заштиту.

У конкретном случају, полазећи од прописане двостепености одлучивања, а имајући у виду постављени тужбени захтев који се односи на поништај првостепених решења (решење XXVII 01 број 116-1/2014 од 08.08.2014. године, којим је тужилац оглашен одговорним за теже повреде радних обавеза и решења 118-200/2014-Н од 11.09.2014. године, којим је утврђено да је тужиоцу престао радни однос), док су одлуке којима је коначно одлучено о праву тужиоца - решење начелника Градске управе Града Београда број 117-25/2014-Н од 03.09.2014. године и решење начелника Градске управе Града Београда број 117-31/2014-Н од 24.09.2014. године, којим решењем су одбијени приговори тужиоца и потврђена првостепена решења, одлуке које нису обухваћене тужбеним захтевом, односно, као је тужилац тражио само поништај првостепених решења туженог а не и коначних решења којима је одлучено о његовом праву, по оцени Врховног суда правилан је закључак нижестепених судова да тужба у погледу захтева за поништај првостепених решења није дозвољена, с обзиром да тужбеним захтевом нису обухваћене и донете другостепене одлуке, чиме је и правилно одбијен захтев за враћање на рад и одбачен захтев у делу којим је тражио да га тужени врати на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима јер за тај део тужбеног захтева суд није надлежан за одлучивање. Због наведеног, Врховни суд је оценио да су наводи ревизије неосновани, имајући у виду прописану двостепеност одлучивања а да тужбеним захтевом нису обухваћена и коначна решења којима је одлучено о праву тужиоца.

Тужилац није успео у ревизијском поступку због чега му, сагласно одредби члана 153. ЗПП, не припадају трошкови ревизијског поступка.

Из изнетих разлога на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**